

தபுண்களாகக் கு இடயிலிருந்த இடவெளியே பதமாவும் ஸரீ தரூம் சந்திக் கும்
 “வழமயான இடம்.” இந்த இடத்தைத் திரிந்தெடுத்தும் பழகக் கப்டுத் தியதில்
 ஸரீ தரவெிட பதமாவும் கமே மூக்கிய பங்குண்ட. எவரூம் அதிகம் சந்திகேக் காதபடி
 “ஏதோ தற் செயலாகச் சந்தித்தவர்கள் பசேிக் கொண்பிரூக்கிறார்கள்” என்று
 எண்ணக் கப்டிய முறையில் ஓர் ஆணும் பண்ணும் சந்தித்துப் பசேுவதற்கு இது
 போன்ற நல்ல இடம் கிடயாதென பதே பதமாவின் எண்ணம். ஓர் நாள் இக் கரூத்தபை
 பதமா கப்டு, ஸரீ தரூம் அறவை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டதால், அதுவே இப்பொழுது
 ஸரீ தரின் எண்ணமுமாகிவிட்டது. பாரக் கப் போனால், நல்ல விஷயத்தைக் கப்ட
 இரூளில் மப்டியலையில் தனித் திரூந்து பசேினால் காண்பவர்களாகக் குச்
 சந்திகேமறே ப்டுகிறது. ஆனால் அதே விஷயத்தை ஒளிவா மறவையில் லாத திறந்த இடத்தில்
 இரூவர் பசேிக் கொண்டு நின்றால் அவ் வித ஐயப் பாடும் ஏற்படும் வதில் லை. மற்ற
 மாணவர்களோ ஆசிரியர்களோ தங்களாகக் காதலர்கள் என்று சந்திகேக் கக் கப்டாதென்ற
 எண்ணத்தினாலயே பதமாவும் ஸரீ தரூம் இந்த இடத்தைத் திரிந்தெடுத்திரூந்தார்கள்.
 ஆனால் உண்மையிலயே மற்றவர்கள் ஏமாறினார்கள் என்பது வேறு விஷயம். ஓர்
 ஆணும் பண்ணும் - சங்க மரபில் ஓர் தலவெணும் கும் தலவெிக் கும் - காதல்
 ஏற்பட்டதும் அவர்களாகக் கு எவ்வளவு கள்ளப் புத்திகள் எல்லாம்
 தனோன்றிவிடுகின்றன! தம் மிடயே இரூக்கும் காதலமறகைக் அவர்கள் எத்தனை
 உபாயங்களாகக் ககைக் கொள்கிறார்கள்? அதனால் தான் நமது முன்னோர் காதலகைக்
 களவென்று அழைத்தார்கள். எவ்வளவு பொருத்தமான பெயர்!

பதமாவகைக் காண்பதற்காக “வழமயான இடம்” தை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த
 ஸரீ தரின் உள்ளத்தில் அன்று, எதிரும் புதிரும்மாக இரூக் கரூல்கள் ஒலித்துக்
 கொண்டிருந்தன. ஸரீ தரூப் பொருத்தவரையில் அவன் காதலர்கள் செய்யும் “களவை”
 விடச் சிறிது அதிகமாகவே “களவம்” செய் திரூந்தான். பொதுவாகக் காதலர்கள் தங்கள்
 காதலைப் பற்றி வெளியாரூக் குத் தான் பொய்யுரைப்பது வழக்கம். அதாவது தாய்
 தந்தையர் ஊரார் உறவினரூக் குத் தான், உதாரணமாக, “மகளே, ஏன் அழுகிறாய்?” என்று
 கேட்டதாய்க் கு “நான் கப்டிய மணல் வீட்டைக் கடல் அலகைக் அழித்துவிட்டன.
 அதுவே என்துக் கம்!” என்றாளாம் காதலன் பிரிவால் மனம் வாடிய மகள். ஆனால்
 ஸரீ தர் செய்த “களவோ” இப்படிப்பட்டதல்ல. தனது காதலி பதமாவும் கமே அதாவது
 களவின் கப்டாளிக் கமே, அவன் பொய்யுரைத்து விட்டான். இந்தச் சிக்கலிலிருந்து
 இப்பொழுது எப்படித் தப்புவது? “நான் யார்?” என்பதைப் பதமாவும் கமே இன்றே
 கப்டறிவிடவோமா? நான் வாத் தியார் மகனல்ல, சிவநசேரின் மகன் என்பதை அவளும் கமே
 சொல்லிவிடவோமா? என்று கேட்டது ஓர் கரூல். “வணேட்டாம். இன்னும் சில நாள்
 சிலை லட்டும். ஆறுதலாகச் சொல்வோமே!” என்றது மறு கரூல். “ஏன் அதைப் பின்
 போடவணேட்டும்? என்றோ ஓர் நாள் சொல்ல வணேடியதுதானே? ஆகவே அதை இன்றே
 சொல்லி விட்டாலென்ன?” என்று மூதற் கரூல் அதற்குப் பதிலளித்தது. “ஏன் அவ்வளவு
 அவசரம்? நிலமையை நன்கு பரிசீலித்து ஆறுதலாகச் சொன்னாலென்ன? முள்ளிலே
 போட்ட சால்வையை மெல்ல மெல்லத் தான் எடுக்க வணேட்டும்பென்றார்கள்.
 பதமாவும் கமே எனக் கறே பட்டும் காதல் தொடர்பு என்னும் சால்வை எனது
 பொய்கள் என்னும் முள் தைத்துக் கிடக்கிறது. அவற்றைப் பிரித்தெடுத்ததை மிகவும்
 சாவதானமாகத் தான் செய்ய வணேட்டும். இல்லாவிட்டால் நம் முடயை காதலில்
 கிழிசல் ஏற்பட்டும் விடலாமல்லவா” என்றது இரூண்டாம் கரூல்.

Written by - அ.ந.கந்தசாமி -

Wednesday, 27 July 2011 18:05 - Last Updated Wednesday, 27 July 2011 18:37

